

24.6.2010

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Dotyczy: Petycji 0006/2010, którą złożył Mika Ollila (Finlandia) w sprawie odsetek od opóźnionych płatności w przypadku przywozu pojazdu do Finlandii

1. Streszczenie petycji

Składający petycję twierdzi, że państwo fińskie stosuje odsetki w wysokości 9% w odniesieniu do opóźnionych płatności w przypadku przywozu pojazdu. Odsetki te są znacznie wyższe od tych stosowanych w przypadku bieżących transakcji bankowych i według składającego petycję mają na celu zapobieżenie przywozowi pojazdów z innych państw członkowskich, przez co stanowią barierę dla swobodnego przepływu towarów w UE.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 19 kwietnia 2010 r. Zwrócono się do Komisji, aby dostarczyła informacje (art. 202 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 24 czerwca 2010 r.

Finlandia stosuje odsetki w wysokości 0,5% w odniesieniu do podatku, który nie został należnie pobrany, gdy samochód został przywieziony do tego kraju. Taka wysokość odsetek jest zdecydowanie niższa od wysokości stosowanej w przypadku bieżących transakcji bankowych. Składający petycję wyraża niezadowolenie w związku z tym, że niskie odsetki mają na celu zapobieżenie przywozowi pojazdów z innych państw członkowskich, przez co stanowią barierę dla swobodnego przepływu towarów w UE.

Trybunał konsekwentnie orzekał, że pojedynczy obywatele są uprawnieni do uzyskania zwrotu podatku pobranego w danym państwie członkowskim niezgodnie z przepisami UE. Prawo to jest wynikiem i uzupełnieniem praw przyznanych obywatelom na mocy przepisów UE zgodnie z wykładnią Trybunału. Państwo członkowskie jest zatem z zasady zobowiązane

do zwrotu podatku pobranego wbrew prawu UE¹.

Jednak z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości wynika również, że w przypadku braku uregulowań UE dotyczących zwrotu podatków pobranych nienależnie to wewnętrzny system prawny każdego z państw członkowskich wyznacza sądy i trybunały właściwe do rozstrzygania w takich sprawach i ustanawia szczegółowe zasady proceduralne dotyczące działań mających zapewnić obywatelom ochronę ich praw wynikających z przepisów unijnych. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł również, że takie przepisy krajowe nie mogą być mniej korzystne od zasad dotyczących podobnych działań w prawie krajowym (zasada równoważności) oraz że muszą być skuteczne, tzn. nie mogą czynić wykonywania praw nadanych na mocy prawa unijnego praktycznie niemożliwym ani nadmiernie trudnym (zasada skuteczności)².

O ile Komisji wiadomo, w przedmiotowej sprawie brak jest wskazań, że dwa wyżej wymienione warunki zostały naruszone. A zatem jeśli obywatel nie jest zadowolony z sytuacji, będzie musiał skorzystać z krajowych środków dochodzenia sprawiedliwości – administracyjnych lub sądowych.

1 Zob. zwłaszcza sprawy połączone od C-192/95 do C-218/95 Comateb i in., pkt 20; sprawy połączone C-397/98 i C-410/98 Metallgesellschaft i in., pkt 84; sprawa C-62/00 Marks & Spencer, pkt 30; oraz sprawa C-147/01 Weber's Wine World, pkt 93.1.

2 Zob. zwłaszcza Metallgesellschaft i in., pkt 85, sprawa C-255/00 Grundig Italiana, pkt 33 oraz Weber's Wine World, pkt 103.